

آیت‌الله خامنه‌ای در تاریخ ۲۴ تیرماه سال ۱۳۱۸ ه.ش مطابق با ۲۸ صفر سال ۱۳۵۸ ه.ق در خانواده‌ای روحانی در شهر مقدس مشهد متولد شدند. پدر ایشان مرحوم حجت‌الاسلام حاج سیدجواد از علما و فضیلتی شهر مشهد و مادرشان فرزند حجت‌الاسلام سیدهاشم نجف‌آبادی بودند. ایشان از سن چهارسالگی خواندن قرآن را در مکتب آغاز کردند و بعد از مدتی به مدرسه‌ی ابتدایی اسلامی به نام «دارالتعلیم دیانتی» رفتند که در آن مدرسه علاوه بر دروس رسمی دبستان‌ها، قرائت قرآن و بخشی از علوم اسلامی هم تدریس می‌شد. آیت‌الله خامنه‌ای از همان‌جا فراگیری ادبیات عرب و علم و صرف و نحو را آغاز کردند. در سن چهارده‌سالگی وارد مدرسه‌ی «سلیمان‌خان» شده و به فراگیری علوم دینی پرداختند. در هجده‌سالگی سطوح عالی را به پایان رسانده و درس خارج فقه و

اصول را در محضر اساتیدی چون آیت‌الله میلانی و حاج‌شیخ‌هاشم قزوینی آغاز کردند. در سال ۱۳۳۶ ه.ش به قصد ادامه‌ی تحصیل عازم نجف اشرف شده و از جلسات درس حضرات آیات سیدمحسن حکیم، سیدابوالقاسم خویی، سیدمحمود شاهرودی، آقامیرزا باقر یزدی و سیدیحیی یزدی بهره‌های فراوان بردند.

ایشان فقه و اصول را در محضر آیت‌الله بروجردی(ره) و حضرت امام خمینی(ره) و حاج شیخ مرتضی حائری یزدی(ره) و فلسفه را نزد علامه طباطبایی(ره) فرا گرفتند. در همان ایام با اشخاصی چون آیت‌الله بهشتی، حجت‌الاسلام هاشمی‌رفسنجانی، آیت‌الله منتظری، حجت‌الاسلام دکتر باهنر آشنا شده و رابطه‌ی بسیار نزدیک و دوستانه برقرار ساختند و به اتفاق آنان از سال ۱۳۴۱ ه.ش که مبارزات روحانیت به رهبری امام خمینی(ره) آغاز شد وارد صحنه‌ی مبارزه شده و در جریان‌ات سال ۱۳۴۲ به عنوان فردی ثابت‌قدم و قابل اعتماد شناخته شدند. آیت‌الله خامنه‌ای در سال ۱۳۵۶ به اتفاق جمعی از فضلا و دانشمندان بزرگ تهران و قم «جامعه‌ی روحانیت مبارز» را پایه‌گذاری کردند. در اواخر همین سال برای چندمین بار دستگیر و برای مدت سه‌سال به ایرانشهر تبعید شدند. پس از پیروزی انقلاب، ایشان که از نزدیکان امام محسوب می‌شدند از سوی ایشان برای عضویت در شورای انقلاب - که وظیفه اداره‌ی کشور را برعهده داشت - انتخاب شدند. در اسفندماه ۱۳۵۷ پنج نفر از فعال‌ترین مبارزان مسلمان «حزب جمهوری اسلامی» را تشکیل دادند که یکی از آن‌ها آیت‌الله خامنه‌ای بودند. دهم فروردین سال ۱۳۵۸ ایشان طی حکمی از سوی حضرت امام خمینی(ره) مامور رسیدگی به نیازها و مسائل مردم استان سیستان و بلوچستان شدند. پس از آن نماینده‌ی شورای انقلاب در وزارت دفاع شده و بعد به معاونت آن وزارت‌خانه منصوب گردیدند. در همان سال سرپرستی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را نیز به عهده گرفتند. ایشان روز شنبه، ششم تیرماه سال ۱۳۶۰ نطق مهمی در مجلس شورای اسلامی ایراد کردند که منجر به عزل دکتر ابوالحسن بنی‌صدر، رئیس‌جمهور وقت شد. پس از آن در همان روز در یکی از محله‌های جنوب شهر تهران در مسجد ابوذر، بعد از ادای نماز و در آغاز سخنرانی بر اثر انفجار بمبی که داخل ضبط صوت جاسازی شده بود مورد سوء قصد قرار گرفته و از ناحیه‌ی سمت راست بدن به شدت مجروح و به‌بیمارستان قلب تهران انتقال یافتند و تحت مراقبت‌های ویژه قرار گرفتند اما در اثر این حادثه دست راست ایشان قدرت حرکت را به میزان زیادی از دست داد.

پس از وقایع هفت تیر و هشت شهریور، آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای از سوی شورای مرکزی به عنوان سومین دبیرکل

حزب جمهوری اسلامی انتخاب شدند. ایشان در انتخاب دهم مهرماه ۱۳۶۰ با بیش از شانزده میلیون رای (۹۵ درصد آراء) به عنوان سومین رئیس جمهور ایران از سوی مردم برگزیده شدند و هشت روز بعد امام خمینی(ره) نیز به عنوان رهبر انقلاب، طی حکمی ریاست جمهوری ایشان را تنفیذ کردند. در تاریخ ۲۵ مرداد ماه سال ۱۳۶۴ برای بار دوم با اخذ بیش از دوازده میلیون رای برای چهار سال دیگر به ریاست جمهوری اسلامی ایران انتخاب گردیدند. پس از رحلت حضرت امام خمینی(ره) در تاریخ ۱۴/۳/۱۳۶۸ در نشستی فوق‌العاده و به دور از هرگونه جنجال و مناقشه در حالی که هنوز مراسم خاکسپاری پیکر امام خمینی(ره) انجام نگرفته بود، از سوی مجلس خبرگان با رأی قریب به اتفاق (بیش از چهارپنجم آرا) آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای به عنوان رهبر و جانشین امام خمینی(ره) انتخاب و معرفی شدند.